

er – må jo afhænge af, hvad et politisk flertal her i dette Ting kan finde ud af.

Det, der har været helt afgørende for os – og det tror jeg gælder alle de partier, der deltager – er at sikre, at der ikke skal være nogen mennesker, der nu går rundt i en længere periode, hvor vi diskuterer frem og tilbage, og hvor gode ideer flyver igennem luften, og er usikre på, hvordan deres situation er.

Så det er egentlig den bedste garanti overhovedet, som man kan give brugerne, at man kan sige til dem: Du bliver i hvert fald ikke ringere stillet, end du er i dag.

Det er svaret. Og hvad det så måtte ende med, afhænger jo af, hvad de partier, der nu er med – vi må jo se, hvor mange der er med, i løbet af forløbet – bliver enige om.

Men udgangspunktet er, at når man laver ændringer, så gælder de for nyttilkomne, og så må vi tage den anden diskussion på et senere tidspunkt, når den er mere relevant. Det er den ikke på nuværende tidspunkt.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Erik Larsen som ordfører.

Erik Larsen (V):

I Venstre har vi været stærkt optaget af, at regeringen skulle komme med et forslag til en førtidspensionsreform. Vi har også været kede af, at regeringen åbenbart har haft vanskeligt ved at finde ud af, om man skulle eller ikke skulle.

På den baggrund har vi kaldt på forslag fra regeringen, og vi er utrolig tilfredse med, at socialministeren nu har taget et initiativ. Ordet studiekreds bryder jeg mig ikke så meget om. Det har lidt klang af, at man diskuterer og diskuterer og så drager nogle konklusioner, som man så lader andre om at tage stilling til. Men vi er meget tilfredse med, at vi har forstået ministeren sådan, at det her arbejde, de drøftelser, der er sat i gang med partierne, har det formål, at man gerne skulle nå nå frem til et reformforslag.

Med hensyn til dette forslag fra Enhedslisten vil jeg sige, at der er mange af de ting, som Enhedslisten her liner op, som vi er meget enige i. Det gælder funktionsevnekriteriet, det gælder en præcisering af lægekonsulenternes rolle i forhold til speciallæger, og det gælder spørgsmålet om en ordentlig og seriøs sagsbehandling.

Så er spørgsmålet fra min side, om Enhedslisten mener, at den liste, man her har, er tilstrækkelig. Det mener vi ikke i Venstre; vi mener, at der er mange andre spørgsmål, som trænger sig på, bl.a. alle de barrierer, der er i systemet omkring at få tilrettelagt tingene sådan, at selv om man har en førtidspension, skal det kunne betale sig at tage et job ved siden af, hvilket det ikke kan i dag, altså alle de barrierer og samspilsproblemer, der er på det her område.

Vi har i de sociale love taget en lang række initiativer vedrørende arbejdspladsfastholdelse, vi har styrket den forebyggende indsats, revalideringsindsatsen, og vi har prøvet at styrke indsatsen for en hurtig opfølgning af sygedagpengene, men vi mangler at få cirklen omkring området sluttet med en egentlig førtidspensionsreform.

I Venstre er vi af den opfattelse, at udgangspunktet for os nok er et tostrengt ydelsessystem, og det er det, vi lægger vægt på bliver undersøgt og analyseret. Og vi tror, at vejen er, at vi gør det muligt for den gruppe, som har en erhvervsevne i behold, at supplere forsørgelsesgrundlaget og forbedre tilværelsen med en arbejdsindtægt, og at vi også giver den gruppe, som ikke har en arbejdssevne i behold, mere rum i økonomien til en prioritering, i stedet for at den i dag er henvist til at søge forskellige støttemuligheder i forskellige lovparagraffer.

Men alt i alt er vi tilfredse med, at ministeren har taget det her initiativ. Vi mener, at sagen har et omfang og en karakter, som gør det til et regeringsanliggende at fremsætte et forslag, og vi bidrager gerne til drøftelserne i den kommende tid og har det helt klare mål med drøftelserne, at der skal komme en reform.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg bliver spurgt, om det, der står i vores forslag, er dækkende for, hvad vi mener en reform skal indeholde. Nej, slet ikke, det er nogle hovedprincipper, men der kunne nævnes mange flere end dem, der står dér.

Det, der var vores hovedærinde med at fremsætte forslaget, var at forhindre, at reformen igen blev puttet i en syltekrukke, for det er det, vi er bange for. Indtil marts måned i år var vi sikre på, at regeringen ville komme med et udspil, men det udspil er blevet aflyst, og det er derfor, vi har fremsat et beslutningsforslag. Og jeg synes i virkeligheden, at alle de partier, der